

Τὴν δὲ ἐπαύριον τὸ πουρνὸ πάντες καβαλικεύουν,
οὐχὶ δὲ τὰ φαρία των, ἀμὴ ἄλογα τοῦ δρόμου,
καὶ εἰς δύο μῆνας ἔσωσαν μετὰ σπουδῆς μεγάλης,
195 καὶ πρὸς τὸν τόπον ἔφτασαν, τὲς χώρες τὲς ἐκράτει.
Μαντατοφόρους εἶδασιν τοῦτοι ἀπὸ μακρόθεν,
διὰ τοὺς ἐχθροὺς του ἐρώτησαν τὴν δύναμιν τὴν ἔχουν.
Ἐκεῖνοι ἀπεκρίθησαν καὶ πρὸς ἐκείνους λέγουν·
"Πολλὴν ἔχουν τὴν δύναμιν, πολλὴν τὴν παρρησίαν
200 ὥς ἄστρα εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ φύλλα εἰς τὰ δένδρη,
οὕτως ἔνε οἱ τέντες τους στὸν κάπον ἀπλωμένες".
Καὶ τότε τοὺς ἐρώτησεν ὁ Ἀχιλλεὺς καὶ λέγει·
"Καὶ τί ἔν' τὸ ἐμποδίζονται καὶ οὐκ ἔρχονται ἐδῶθεν;"
Ἐκεῖνοι ἀπεκρίθησαν καὶ πρὸς ἐκείνους λέγουν·
205 "Καστέλλιν ἦτον, δέσποτα, τὸ ἡγάπαν ὁ πατήρ σου,
καὶ ὥσπερ κλουβὶν τὸ ἔποικεν εἰς ὕλας του τὰς χώρας.
Ἐκεῖνοι παρακάθονται ἵνα τὸ θέλουν πάρει,
καὶ καθεκάστην πολεμοῦν, τοῦ καστελλιοῦ τὴν πόρταν".
Τοῦτον ἀκούσας παρευθὺς ὁ Ἀχιλλεὺς τὸν λόγον
210 γραφὴν γράφει, ἀντίγραμμα στέλνει αὐτοὺς ὅπισω.
Τῆς δὲ γραφῆς ὁ πρόλογος εἶχεν τοιοῦτους λόγους·
"Ἐγὼ δυνάστης βασιλεὺς, υἱὸς τοῦ βασιλέως,
ἔρχομαι πρὸς βοήθειαν τῶν ἐδικῶν μου πάντων.

197 του] τοὺς Sa. 203 τί ἐν' La. τεν O 206 κλουβὶν] κλειδὶν Sa. 209
τοῦτον Sa. ταῦτα O

Ἐθαύμασα τὴν πίστιν σας καὶ ὑπερεθαύμασά την,
215 ὅτι ὡς ἄνδρες στερεοὶ καὶ ὡς ἀνδρειωμένοι
ποσῶς οὐκ ἐδειλιάσητε νὰ δώσετε τὸ κάστρον.
Εὐχαριστῶ σας ἅπαντας καὶ ὑπερευχαριστῶ σας.
Βαστάξετέ με, φίλοι μου, μόνον καὶ τρεῖς ἡμέρες,
νὰ φτάσουν τὰ φουσάτα μου καὶ οἱ παραταγές μου,
220 νὰ ἔλθω νὰ τὸν εὕρωμεν αὐτὸν τὸν βασιλέαν,
καὶ μὴ δοκῇτε τίποτε ὅτι παιδὶ ὑπάρχω.
Τοὺς ἐν τῷ κάστρῳ χαϊρετῶ πάντας τοὺς ἐδικούς μας".
Λαβὼν τὴ νύχταν παρευθὺς τὸν ὀρισμὸν ἐκείνων
ἐπῆγαν οὖν καὶ ἔφτασαν εἰς τὸ καστέλλιν ἐκείνων.
225 Τὸ δὲ διάστημα λοιπὸν ἦτον μιᾶς ἡμέρας.
Ἄχχιλλεὺς ἐκόμεινεν καὶ συμβουλὴν ἐποίκεν.
Τινὲς ἐσυβουλευέτησαν νύκτα νὰ τοὺς ἐδώσουν,
καὶ νὰ τοὺς περιπέσουσιν ἀμέριμνα ὡς κοιμῶνται,
κ' ἐξαίφνης ἀνεριμάτωτους καὶ νὰ τοὺς κατελύσουν.
230 "Κάλιο ἔνε, στρατιῶτες μου, ἢ συμβουλὴ ἐτούτη,
ἀλλὰ ἀνδρεία ἐπαινετὴ οὐκ ἔνε γὰρ ἐτούτη".
Ἔστησαν γοῦν τὴν συμβουλὴν ἡμέρα νὰ τοὺς δώσουν,
καὶ νὰ τοὺς περιπέσουσιν ἀπάνου στ' ἄρματά τους,
καὶ νὰ τοὺς κατελύσουσιν καὶ νὰ τοὺς κατακόψουν.
235 Ὁρέχθην καὶ ὁ βασιλεὺς ἀπὸ ψυχῆς μεγάλης,
τὸν λόγον του ἐστρέψασιν ἀπὸ ψυχῆς μεγάλης.

228 περιπέσουσιν Sa. πίριπέσουσιν O 230 καλλίων Kr. καλὴ ἂν Sa.

Βουνόπουλον τοὺς ἔδειξεν ἀνάμεσα τὸν κάπον,
 ἐκεῖ διὰ ν' ἀρματωθῶν κανεῖς νὰ μὴ τὸ μάθῃν.
 Ἀτός του τοὺς ἐρμάτωσεν σὰν ἥθελεν καὶ ἡγάπα.
 240 Ἐκεῖνος πάλιν μοναχὸς μόνος του ἐρματώθην,
 ἐπῆρεν τὸ σκουτάρι του καὶ τὸ λαπρὸν κοντάριν,
 μαῦρον ἐκαβαλίσκευσεν ἔμορπον καὶ ὠραίον.
 Ἔστραπτεν ὡς ὁ ἥλιος ἐπάνω εἰς τὸ φαρίν του.
 Κανεῖς δὲν τοὺς ἐγνώρισεν ὅτι πλησίον τοὺς εἶναι.
 245 Ἐκεῖνος γοῶν ὁ βασιλεὺς ἐκήρυξεν εὐθέως
 τοὺς πάντας ἐπροσφώνησεν ὅτι νὰ ἀρματωθῶσιν·
 τοὺς γὰρ υἱοὺς του ἐπαρήγγειλεν, αὐτὰ δὲ τοὺς ἐλάλει·
 "Ἐπάρετε τὰς τέντας σας καὶ ὅλο σας τὸ φουσάτον
 καὶ πρὸς ἐκεῖνους δράμετε ἔνθα νὰ τοὺς εὐρῆτε
 250 ἐξάγκωνα τοὺς δέσετε καὶ φέρετέ τοὺς ὧδε".
 Καὶ μετὰ σοβαρότητος ἐκίνησαν ἀπέκει.
 Καὶ ἀφόντις ἐπλησίασαν μίλιον ἕναν τόπον,
 ἐλάλησεν ὁ Ἀχιλλεὺς τὸν Πάντουρκλον ἐκεῖνον,
 τὸν πρῶτο του ἐξάδελφον πολλὰ ἡγαπημένον·
 255 "Ἐπαρε σὺ τὸ φλάπουλο νὰ τὸ ἰδοῦσι ὅλοι".
 Ἰδὼν δὲ πληθὸς ἄπειρον ὁ Πάντουρκλος ἐκεῖνος
 τὸ φουσάτον ἐδειλίασεν, τὸν Ἀχιλλεὺς λέγει·
 "Πολλὰ πουλίτσια, δέσποτα, τὸν κάπον κατεβαίνουν,

241 τὸ¹ Sa. τὰ O 244 τοὺς scrípsi του O del. Sa. cf. N 478 248 τέντας
 Sa. τέντα O 257 ἐμειδίασεν ? cf. N 498

καὶ οὕτως ἄς συντρίψωμεν, ὥς οἱ ἱέρακες τὰ περδίκια".
 260 Τοῦτο ὑπερεθαύμασεν ὁ Ἀχιλλεὺς τὸν λόγον.
 Ἐσμίξασιν οἱ δώδεκα, καὶ εὐθὺς ἐπιλαλήσαν,
 καὶ καθ' ἑξῆς τ' ἀλάγια τὰ δέκα κατ' ἀξίαν,
 καὶ ἐκεῖνος τοὺς ἐνέτρεχεν μόνος, μεμονωμένος,
 καὶ καθ' ἑαυτὸν ἔλεγε· "κρίμα θέλωμεν ἔχει".
 265 Τὰ τρία ἀλάγι' ἐσμίξασιν ἀπὸ τῶν ἐναντίων,
 καὶ εἰς ἕναν ἐκατέβησαν ἀπὸ τοῦ Ἀχιλλεὺς.
 Καλῶς τοὺς ἐπεδέξατο καὶ οὐκ ἐδειλίασέν τους.
 Νὰ εἶδες ἀγούρους θαυμαστούς, σπαθιοῦ δοκιμασμένους,
 οὐδὲ ἄλλον ἐδευτέρωνεν νὰ μὴν τὸν ρίξῃ κάτου.
 270 Θράσος μεγάλον ἔποιεν εἰς ὅλα τὰ φουσάτα·
 ὅμως δὲν ἐδυνήθησαν διὰ νὰ ποῖσου νίκος,
 ἀλλ' ὅπισθεν ἐγύρισαν, ἐπιτροπὴν ἐποίκαν.
 Ἀλάγια τρία ἐχωρίστησαν ἀπὸ τοῦ Ἀχιλλεὺς,
 εἰς ἕναν ἐκατέβησαν ἀπὸ τοῦ βασιλέως.
 275 Τὰ τρία ἀλάγια ἔδειραν καὶ ἀνέβησαν ὡς ἄνδρες.
 Καὶ ἀπὲ τῶν πέντε τῶν υἱῶν τῶν θαυμαστῶν ἐκείνων
 ἕναν ἐπῆρεν ὁ θυμὸς καὶ ἐσέβην εἰς τὴν μέσην,
 καὶ τοὺς τριάκοντα ἔδειρεν ὡς ἱέραξ τὰ περδίκια.
 Εὐθὺς ἐξεχωρίστησαν οἱ ἄδερφοὶ καὶ οἱ πέντε,
 280 καὶ εἰς τὸν Ἀχιλλεὺς ὑπάγουσιν ἵνα τὸν πολεμήσουν.

261 ἐπιλάλησαν Sa. ἐπλαλήσαν O 267 ἐδειλίασεν Sa. αἰδείλησάν O
 269 οὐδένα ἐδευτέρωναν Kr. cf. N 513, L 396 272 ἐγύρισαν Sa. ἐρήγησαν
 OPC -εν Oac 274 ἕναν] δέκα ? cf. N 527, L 340